

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2C/538/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413210404
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8413210404.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v právnej veci navrhovateľa PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom: Pribinova č.25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti odporcovi D. H., nar. X.XX.XXXX, bytom O. XX, občan SR, o zaplatenie 1.141,17 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Trovy konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

III. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 138,90 eur, a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu žalovanej istiny s príslušenstvom. Uviedol, že dňa 26.5.2009 s ním uzavrel Zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 1.327,76 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať spolu s úrokom v 30 mesačných splátkach vo výške 81,13 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 15, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka t.j. do okamžitej splatnosti úveru zaplatil len sumu 1.292,73 eur. Keďže bol s úhradou splátky č. 19 v omeškaní viac ako 3 mesiace žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka t.j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 1.141,17 eur dňa 15.5.2011. Túto sumu neuhradil. Žalobca si zároveň uplatnil v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj úrok z omeškania.

V priebehu konania vstúpil do konania na strane žalovaného vedľajší účastník, ktorý po doručení návrhu s prílohami doručil súdu vyjadrenie k žalobnému návrhu, ktoré súd zaslal na zaujatie procesného stanoviska aj právnej zástupkyňi žalobcu. Vyjadrenie bolo s výzvou doručené dňa 18.8.2014, avšak stanovisko k nemu súd neobdržal, len spolu s ospravedlnením neúčasti na pojednávaní žiadosť o doručenie akéhokoľvek vyjadrenia alebo podania vo veci samej, za účelom oboznámenia sa s ním a predloženia prípadného vyjadrenia sa k nemu, a to ešte pred rozhodnutím samotnej veci. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo doručené aj žalovanému, ktorý na pojednávaní s ním súhlasil, žalobu žiadal zamietnuť, trovy konania si neuplatnil.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k žalobe okrem iného uviedol, že žalobca si uplatňuje úroky s ročnou úrokovou sadzbou 150,69 %. Tieto sú neprimerane vysoké. V rozhodnom období boli úroky

spotrebiteľských úverov pre daný typ úverov poskytovaných bankami len 14,54 %, a teda úroky požadované žalobcom ich prevyšujú o 1036 %. Takto neprímerane vysoké úroky považoval vedľajší účastník za dojednané v rozpore s dobrými mravmi a s poukazom na ustanovenie § 39 OZ je zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právny úkon. Absolútne neplatným právny úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprímerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z toho dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy, teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu, poukázal na rozsudok NS ČR 21 Cdo 1484/2004. Rovnako poukázal aj na rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3 Ob 816/53 v súvislosti s tým, že ľahkomyselnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny. Do pozornosti dal aj rozhodnutie NS SR 5Cdo 26/2011, podľa ktorého ide o neplatnosť úrokov v celom rozsahu a nie je možné ich modifikovať. Poukázal aj na ďalšiu judikatúru súdneho dvora, rozsudok zo 14.6.2012 vo veci C - 618/10 Banco Espanol de Crédito SA proti Joaquín Calderón Camino, ale aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co 151/2013 z 25.9.2013. S poukazom na vyššie uvedené má teda žalobca nárok len na vrátenie požičanej istiny, keďže poskytol peňažné prostriedky na základe neplatnej spotrebiteľskej zmluvy. Podľa karty klienta však žalovaný už vrátil sumu 1292,73 €, oproti požičaným 647,62 €, žiadal teda žalobu zamietnuť a uplatniť si náhradu trov konania.

Z výsledkov vykonaného dokazovania z návrhu, zo Zmluvy o revolvingovom úvere, z oznámenia o zosplatnení, z karty klienta, ako aj z ďalších listinných dôkazov v spise mal súd preukázané, že žalobca dňa 26.5.2009 uzavrel so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300022266, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 647,62 eur. Podľa karty klienta mu 26.5.2009 bola vyplatená čiastka 647,62 eur. Tento úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 30 mesačných splátkach po 81,33 eur podľa splátkového kalendára, ktorý je súčasťou karty klienta.

Z bodu 5 a 6 zmluvy je zrejmé, že ročná úroková sadzba úveru predstavuje 67,53 % (vedľajší účastník uvádza, že ide o úroky s ročnou úrokovou sadzbou 150,69 %). V rozhodnom období, máj 2009, podľa štatistiky Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková sadzba pre daný typ úveru, spotrebiteľský úver na 1 - 5 rokov, 14,54 %, teda v zmluve uvedená úroková sadzba je neprímerane vysoká.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

Podľa § 39a Občianskeho zákonníka v platnom znení neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

Žalobca teda poskytol žalovanému peňažné prostriedky na základe neplatnej spotrebiteľskej zmluvy, preto má nárok len na vrátenie požičanej istiny (bez úrokov a poplatkov). Žalovaný už však podľa karty klienta žalobcovi sumu 1.292,73 eur vrátil, oproti požičanej sume 647,62 eur, preplatil teda viac, ako si požičal.

V tejto súvislosti súd, tak ako aj vedľajší účastník, a ako už mnoho krát v obdobných prípadoch, poukazuje aj na judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky (21 Cdo 1484/2004), podľa ktorej nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že neprimerane vysoké úroky dohodnuté pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce všeobecne uznávaným pravidlám správania sa a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a že teda sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (5Cdo 26/2011), ide o neplatnosť úrokov v celom rozsahu a nie je možné ich modifikovať.

Aj podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove (3Co 151/2013) je pre tzv. civilnoprávnu úžeru právny úkon absolútne neplatný v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi.

Judikatúra súdneho dvora - rozsudok zo 14.6.2012 vo veci C - 618/10 Banco Espanol de Crédito SA proti Joaquín Calderón Camino hovorí, že článok 6 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právna úprava členského štátu, akou je článok 83 legislatívneho dekrétu 1/2007 o prepracovaní všeobecného zákona o ochrane spotrebiteľov a užívateľov a ďalších doplňujúcich zákonov (Real Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias) zo 16. novembra 2007, ktorá vnútroštátnemu súdu umožňuje v prípade, že rozhodne o neplatnosti nekalej podmienky, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, doplniť uvedenú zmluvu tým, že zmení obsah tejto podmienky.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. v zmysle zásady úspechu, pričom považoval námietky a dôvody uvedené v písomnom podaní vedľajšieho účastníka za tie dôvody, na ktoré prihliadal pri rozhodnutí vo veci samej a preto mal zato, že tieto trovy boli účelne vynaložené a priznal mu teda náhradu trov. Trovy pozostávajú z 2 úkonov po 61,41 EUR (prevzatie veci vrátane prvej porady, vyjadrenie k žalobnému návrhu), z dva krát režijného paušálu po 8,04 €. Trovy je potrebné poukázať na účet č.ú.: 4200922518/8360, VS: 17579.

V konaní bol úspešný žalovaný, teda v zmysle § 142 ods.1 O.s.p. by mal nárok na náhradu trov konania, avšak v konaní mu žiadne trovy nevznikli a na pojednávaní sa výslovne vyjadril, že trovy si neuplatňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).